

DOMINGO 15 ORDINARIO CICLO B

PRIMEIRA Am 7, 12-15

Vaite como profeta ó meu pobo

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA PROFECÍA DE AMÓS

Díxolle Amasías (sacerdote de Bethel) a Amós:

"Vidente, vaite, fuxe para a terra de Xudá;
come alí o teu pan, fai alí de profeta,
mais en Betel non volvas profetizar
pois é santuario real, é templo nacional".

Respondeu Amós e díxolle a Amasías:

"Nin eu son profeta, nin da caste dos profetas,
xa que son gandeiro e coidador de sicómoros,
mais foi Iavé quen me colleu de trala grea
e foi Iavé quen me dixo: vai profetizar ao meu pobo Israel.

SALMO RESPONSORIAL Sal 84, 9ab-10. 11-12. 13-14

R/ (8): Móstranos, Señor, a túa misericordia e dános a túa salvación

Escoitarei o que di o noso Deus:
certamente o Señor fala de paz
A salvación está xa preto dos que o temen,
a súa gloria habitará na nosa terra.

O amor e a fidelidade atoparanse,
abrazaranse a xustiza e maila paz.
Na terra xermolará a fidelidade,
a xustiza ollará desde o ceo.

O mesmo Señor dará os bens,
a nosa terra dará os froitos.
A xustiza irá diante del,
guiará os seus pés no camiño.

SEGUNDA Ef 1, 3-14 (longa)
Nel elixiunos antes da constitución do mundo

**PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NA CARTA
DE SAN PAULO APÓSTOLO AOS EFESIOS**

¡Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que por medio de Cristo nos bendiciu no ceo con toda clase de bendicións do Espírito! Porque nos escolleu antes da formación do mundo, para que fosemos santos e sen mancha perante El polo amor.

El decidiu xa daquela profillarnos por medio de Xesús Cristo, para El, conforme o designio da súa vontade, para louvanza da súa gloriosa benquerencia, coa que nos agraciou no Fillo amado, quen co seu sangue nos acadou a redención e o perdón dos pecados, en proba da xenerosidade da súa graza. E fíxoa rebordar sobre nós con toda sabedoría e intelixencia, ao nos descubrir o misterio da súa vontade, conforme o designio que El tiña para levar a historia á súa plenitude e, por medio de Cristo, levar a cabo a unidade do universo, do que hai no ceo e do que hai na terra.

Por El tamén nós tivemos a sorte de resultar preelixidos segundo o designio daquel que activa todo conforme o proxecto da súa vontade, para sermos imaxe da súa gloria os que xa antes tiñamos a esperanza en Cristo.

Vós tamén, despois de escoitardes a mensaxe da verdade, o Evanxeo da vosa salvación, e crederdes nel, quedastes selados co Espírito Santo prometido, que é garantía da nosa herdanza, para redención dos que chegamos a ser propiedade del, para louvanza da súa gloria.

Ou: Ef 1, 3-10 (máis breve)

¡Bendito sexa o Deus e Pai do noso Señor Xesús Cristo, que por medio de Cristo nos bendiciu no ceo con toda clase de bendicións do Espírito! Porque nos escolleu antes da formación do mundo, para que fosemos santos e sen mancha perante El polo amor.

El decidiu xa daquela profillarnos por medio de Xesús Cristo, para El, conforme o designio da súa vontade, para louvanza da súa gloriosa benquerencia, coa que nos agraciou no Fillo amado, quen co seu sangue nos acadou a redención e o perdón dos pecados, en proba da xenerosidade da súa graza. E fíxoa rebordar sobre nós con toda sabedoría e intelixencia, ao nos descubrir o misterio da súa vontade, conforme o designio que El tiña para levar a historia á súa plenitude e, por medio de Cristo, levar a cabo a unidade do universo, do que hai no ceo e do que hai na terra.

ALELUIA Cf Ef 1, 17-18:

Que o Pai do noso Señor Xesús Cristo ilumine os ollos do noso corazón para que saibamos cal é a esperanza da nosa vocación

DOMINGO 15 ORDINARIO CICLO B

EVANXEO Mc 6, 7-13

Empezou a mandalos

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO MARCOS

Chamou Xesús os Doce, e empezou a mandalos de dous en dous, dándolles poder sobre os espíritos malos. Recomendoulles que non levasen nada para o camiño, fóra dun caxato: nin pan, nin alforxas, nin cartos na faixa. Que calzasen sandalias, pero que non levasen máis ca unha túnica. E avisounos:

- Cando entredes nunha casa, permanecede nela ata que vos marchedes. Se nalgún lugar non vos acolleren nin vos escoitaren, ídevos, sacudindo o po dos vosos pés, para que lles sirva de aviso.

Marcharon, e predicaron a conversión. Botaban fóra moitos demos, e curaban os enfermos, unxíndoos con aceite.